

ק"פ 23240/04/19 - שחר חזן נגד דליה מעוז

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 23240-04-19 חזן נ' מעוז
תיק חיצוני:

כבוד השופט דב פולוק	בפני
שחר חזן	קובלים
דליה מעוז	נגד
	נאשמים

החלטה

בפני בית המשפט בקשת הקובל ל"עיון חוזר" בהחלטתי בה ביטלתי את כתב הקובלנה.

בית המשפט מודע לתחושת העוול הסובייקטיבית של הקובל ולהרגשתו שהוא קרבן להתנהגות פסולה של הנאשמת ושל אחרים.

בית המשפט גם מודע לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולכן נמנע מלהטיל הוצאות על הקובל.

אולם, לאחר שעיינתי בבקשה לעיון חוזר של הקובל ובנימוקיה, רק התחזקתי במסקנתי שיש לבטל את כתב הקובלנה.

אין לי אלה לחזור על הנימוקים בהחלטתי נשוא הבקשה. הדברים הנוספים בהחלטה זו, באים להוסיף ולא לגרוע מהחלטתי לבטל את כתב הקובלנה.

ברור לבית המשפט, על סמך המסמכים בפניו, כולל כתב הקובלנה המקורי, שהכנסת הקובלנה למסגרת של לשון הרע ופגיעה בפרטיות, נעשתה רק כדי להתאים את הוראות החיקוק למסגרת קובלנה פלילית.

למעשה, הקובל ביקש להוכיח שהנאשמת עברה עבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף, מרמה והונאה בטיפול ברכיסי הנוכחות בעבודה שלו. לראייה, בקובלנה המקורית, בהוראות החיקוק כתוב תחת סעיפי אישום לפי חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות:

"סעיפים במקור: קבלת דבר במרמה (סעיף 415 לחוק העונשין), זיוף (סעיף 418 לחוק העונשין), מרמה

והנאה (סעיף 417 לחוק העונשין)

אף אחד מהעבירות ב"סעיפים במקור" הן עבירות שהקובל או כל אדם פרטי רשאי לכלול במסגרת קובלנה פלילית או להוכיח בקובלנה פלילית. אוסיף ואזכיר שלא משטרת ישראל ולא הפרקליטות, הגורמים המוסמכים בעבירות אלה, מצאו יסוד לייחס לנאשמת עבירות אלה ולהעמידה לדין. מעבר לנדרש, גם אזכיר שבכל הליך פלילי יש להוכיח את האשמה מעבר לכל ספק סביר וגם המשטרה וגם הפרקליטות בדעה שאין ראיות להרשעת הנאשמת בהליך פלילי.

אין מקום להתיר לקובל לנסות להוכיח עבירות שאין סמכות לקובל לכלול בקובלנה פלילית, גם אם הקובל טוען שהוא מביא את ההוכחות במסגרת קובלנה פלילית בעבירה של לשון הרע או הגנה על הפרטיות.

ועוד, כתב הקובלנה המקורי נערך על ידי הקובל ולכן ברור שהעובדות בכתב הקובלנה מקובלות עליו. התנהגותו של הקובל, כמפורט במסמך שהקובל ערך, מעידה על התנהגות בחוסר ניקיון כפיים כלפי הנאשמת ומעורר הרגשה של חוסר הגינות.

הקובל מציין ששעון הנוכחות הינו מחוץ לתחום אחריותו וטיפולו. לדבריו, הוא שמע "מידע מטריד" מעובדי ביה"ס לגבי זיוף כרטיסי נוכחות של הנאשמת ושל בתה". גם שמע שהנאשמת משמשת באי מייל שלה בעבודה "לצרכיה הפרטית". הוא מגייס עובד הארכיב לצלם עבורו את דו"חות הנוכחות הנמצאים בארכיב המעסיק. הוא גם פונה לחברת "ברק-נטויזן" לקבל את אי-מיילים הפרטיים של הנאשמת. או-אז הוא פונה עם החומר ואם האשמות שלו למנהלת מש"א, למנכ"ל העמותה ולסמנכ"ל העמותה.

ודוק: אליבא דגרסתו של הקובל, הוא ניהל חקירה נגד הנאשמת בתחום שלא בסמכותו, ללא ידיעת הממונים עליו או קבלת רשותם ותוך גיוס של עובד אחר. מן הסתם הוא סיפר לעובד האחר על חשדותיו נגד הנאשמת ואחר כך הציגה את האשמות נגדה בפני הממונים עליה.

ועוד, מבלי לקבל אישור מראש הוא חקר ובדק את האי מיילים הפרטיים של הנאשמת.

יצוין, שלא הממונים על הנאשמת ולא משטרת ישראל קבעו שהיה דופי בהתנהגות הנאשמת בעניין כרטיסי הנוכחות של הנאשמת ושל בתה או בשימוש באי-מייל של הנאשמת.

אדרבא, הקובל אף מאשים את מנהלת בית הספר שלא נקטה בצעדים נגד הנאשמת בגלל יחסי ידידות עם הנאשמת.

למותר לציין, שעל פי גישתו של הקובל בכתבי הקובלנה, עם השינויים המחויבים, יש בהתנהגות המתוארת של הקובל כלפי הנאשמת, להוות לשון הרע ופגיעה בפרטיותה. בנסיבות אלה, הנני גם סבור שיש בקובלנה חוסר ניקיון כפיים וחוסר הגינות עד כדי להצדיק ביטול הקובלנה.

לבסוף ולהשלמת התמונה לאור טענות הקובל בדבר הפיטורין ואי קבלתו לעבודה האחרת. למותר לציין, שהתנהגות הקובל בגיוס ראיות נגד הנאשמת באמצעות עובד וללא אישור מראש וחדירה של הקובל לאי-מייל של הנאשמת, די בהן כדי להצדיק פיטורין. ועוד, מפרוטוקול וועד הקבלה שצורף לכתב הקובלנה המתוקן, עולה שאי קבלתו של הקובל לעבודה לא בגלל או לא רק בגלל דברים הקשורים עם הנאשמת אלא בגלל דברים הקשורים למקצועיותו וליכולתו לעבוד עם אחרים.

סיכומו של דבר, גם לאחר עיון חוזר לא ראיתי לנכון לשנות מהחלטתי לבטל את הקובלנה.

לפנים משורת הדין, גם הפעם אמנע מהטלת הוצאות.

המזכירות תמציא את החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ב, 11 ינואר 2022, בהעדר
הצדדים.